

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A budapesti zsidóság Lovcsene*

Forrás:

Bp

1923. 4. 5.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy *303.31*

Hely

Idő *"1923"*

Személy

Helyszám

A budapesti zsidóság Lovcsene

Siberostrom a Svábhegy ellen — Örült tülekedés a nyaralókért sibermilliókkal

— A NÉP tudósítójától —

Elkeseredett harc, pénzáldozatot nem kímélő elszántság, 100 millió koronát megvető bátorság jellemzi a Svábhegy birtokáért folytatott küzdelmet. A Lipótváros és Térésváros judeokráciája, — a már bárósított és nemesített családok, — nemes versenyre kényszerítve a jogegyenlőségért ordítókkal, — azokkal, — akik még csak ezután várják az izsaszegi, zellampéi (péceli), judakeszi vagy hidegkúti prédikátumot.

A svábhegyi nyárilakok 35 százaléka immár izzóindianok kezébe került. Jókai Mór és báró Eötvös József, a magyar érzés és gondolat lánglelkű apostolai, itt intak ujalnataian emlékü műveiket. Azok a helyek, ahol a Karthausit és a Magyar nábobot írták a magyar kultúra nagy írói, ma magyarnak mondott nábobok írják a slussleveleket és olvassák a mindenható tőzsde árjegyző lapjait.

Nemzetünk nagyjairól utakat neveztek el a Svábhegyen. Mátyás király útja, Béla király útja, Széchenyi emlék utak, csak az utjelző táblákon láthatók, mert az utak valódi — telekkönyvileg bejegyzett tulajdonosai — mind az Ursten választott népéből valók.

Harminc éven keresztül lassan bár, de céltudatosan folyt az új honfoglalás. Egyes utak mentén fekvő villa- és telektulajdonosok névsorát az 1915. évi telekkönyvi adatok alapján közölni forjuk, hogy lássa a keresztény mar arsaó miként is áll anyagilag az elnyomott és üldözött zsidóság.

Lapunk szűk tere miatt erre- lőre csak a Svábhegy három fő utvonalaának mentén elhelyezkedett hitorsorsokat iktatjuk ide, ezt is csupán tanulság céljából, hadd lássa az ország dolgozó keresztény munkássága, hogy az a sokat emlegetett liberális éra kiknek kedvezett.

Vegyük elő a Mátyás király útját.

Itt van villája vagy telke:

Schauer Ignácnak; Fuchs Vil-

mosnak; Grünhut Miksának; Reinmann Arminnek; Gompertz Zsigának; Baumgarten Testvéreknek; Politzer Aladárnak; Deutsch Adolfnak; Urbán Adolfnak; Hertz Arminnek; Breitner Zsigmondnak; Werklé Zsigmondnének és Vajda Adolfnak.

A Béla király uton villa vagy telektulajdonosok:

Dr. Baumgarten Izidor, Bach Fülöp, öv. dr. Feleki Vil'oráné; Fuchs Vilmosné; Fuchs László; Fe'ner Henri'né; Sc'lesinger Adolf; Vass Félis; Vajda

Adolfné; Fuchs testvérek; Widder testvérek és Kárm Jakab.

A Normafa uton:

Póór Jakab; Politzer Aladár; Goldzieher Géza; öv. Geiger Zsigmondné; öv. Schwartz Samu'elné; Propper Samu és Lackó Péter; Sándor; Popper Berta; Neuenauer Ignac; Herz Armin; Wertheimer Albert és Vajda Adolfné szerepelnek mint tulajdonosok.

Ez azonban csak három utvonala Svábhegynek. Hol vannak még a Mártonhegy, Istenhegyi út, a Me'ndi-út, a Dánia-út, a Evertke-út vagy a Báró nővös utak mentén fekvő ingatlanok tulajdonosai, ahol a

Wellisch Sámuelek az óbudai Freudigerek, a tőzségi Freundok; a Lindenbaum Mórak; a Milch Dávidék; a Neulender Mórak; a Kanitz Károlyné, a Feledy László vagy ar. Stuer Mórak erőszakkal gyökerüket a hazai

talajba.

A régi Svábhegyet törzsköcs lakói, a budapesti patricius családok tulajdonát lassanként elhagyogatták a késői unokák és rendre adogatják el az elárvult objektumokat. A bagosi Pucher-család villája vagy a Weisz-család nyaralója évtizedes munkával szerzett és megtakarított forrásokon épült. Ezek a patricius családok nem a Ganz-Danubius, nem is a Spódium részvényein keresték meg nyári lakásaikat. A baveit felekezeti fiai, a magyarrá vedlettnek állított zsidóság szivós kitartással, fáját jellemző csökönységgel furta fel magát a Svábhegy oldalára.

A Svábhegy mai nyaraló közönségének 90%-a zsidó. A fent lakó 10%-ék keresztény lakosság elenyésző csekély hányada keresztény nyaraló. A tíz százalék túlnyomó többsége a zsidó nyaralók szolgálatában álló keresztény kertészekből és házőrzőkből áll.

A Svábhegy területéből pár száz ezer négyszögöl terület a Fogaskerekű vasút r.-t. birtokában van. Az egész Fogaskerekű r.-t. pedig az Agis r.-t.-é és az egész Agis pedig az Angol-Magyar banké. Végerelményként — ha úgy tetszik, Krausz Samu'nek-Sion hegyére is keresztelhetné a Svábhegyet.

Január hava óta elkeseredett állásharc folyik a budapesti Lovcsenért. A háboruban közgazdasági és karitatív tevékenységet ki-

fejtett és felmentett hadsereg-szállások, központok igazgatói, vöröskeresztes hadikórházak haragúlag gyomortáji fantáziák árakba' ostromolják a villa és telektulajdonosokat. Tulciatitják

ezeket is a Ganz-Danubius; a Georgia; a Magyar Cukor; az Egyesült Izzó; a Láng; az Ált. Kőszén; részvényekben operáló bórzematadók. Harminc vagy 40 millió koronát; egy háromszobás nyaralóért, szívesen áldoz a szabadságtéri bosszista. Január óta tömve van a Svábhegyi Grand Hotel loryngitiszes bórziánnal, akik a börze csatatereén bór ordítózással tették rokkantá gégejükét. Itt az ózondus, pormentes tiszta levegőn kurálták torkukat és keresték egyuttal a megkaparintható villákat és telkeket, hogy legyen pihenő helyük a nyáron.

Kétségbeesettek voltak az állapetek. A Svábhegy minden iffia, fizetőpincértől—borfiuig; telelő bankfiutól—páciensnélküli doktorig; lohdiner és szobalány, fűszeres és borbély; váltóór, kertész, házmeister, mind-mind villákat keresett, vagy villákon remélt keresni. Egy! csupán egy árva, leégett tetejű villa disztelekedett a keresők útjában. A ródlizó, tobogánzó, schielő izraliták ma'indnem 99 százaléka nemcsak a Svábhegyről, de a villavételről is lecsuszott.

Nosza tehát, fogtak magukat és felkeresték a budapesti ingatlanirodákat. Van vagy 800 iparengedélyes, 2000 titkos vagy műkedvelő ingatlanos Budapesten.

Legalább 3000 ember, — tulnyomó többségében keresztény alkalmazottak — rotdék hétszámra, lucskos időben, csatáros esőben, sárban, hóban és fagyban a Sváb-hegyet, hogy nyárára villája legyen 1900 schiebernek az Isten-hegyen.

Itt is menekült emberek, nélkülöző egyetemi hallgatók, állás nélküli keresztény egzisztenciák — havi 800 koronáért loholtak fel a hegyre, mert az izraelita irodatulajdonosok, csak a felhajszolt ingatlanok jutalékáért fáradoztak el az eladóhoz és vevőhöz egyaránt.

Mezkezdődött a „villahoss“. Örült árakat ígérnek. Naponként tömve a Fogaskerekű és Hebron völgyének leányai, kétségbeesítő arcúak járnak a hegytetőn. Nincsen villa! Ötven-hatvan milliót kínál egy hatszobásért egy ur, aki a háboru idején a Csontok központjának legfőbb matadorja volt.

Ennek a hatalmasságnak megszámlálhatatlan milliói vannak. Nevét merőzötték könyvben és könyvek között, mert ha emlékszel nyájas olvasóm a hadimargarinra, amelyet szegény munkásasszonyok a elkeseredett dühvel voltak képesek megvenni, eszedbe kell hogy jusson Ő, aki ezt a margarint kivontott, korlátozott, fagyos vacakot gyártotta.

Ez az ur tehát 1917ben egy házat a Lendvai-utcaiban, bontotta tővig és építetett helyébe elhízott testének palotát.

Tizezrek sirtak az ő hadimargarinjától és tizezrek könnyei milliókat ávtak az ő kezéin. Mi az neki 50—60 millió két hónapos nyaralásért. Ez az ur sem keresztény!

Ennek az elhízott, elhajasodott hadimilliomosnak a kedvéért legalább 30 keresztény ember törté fel magát a Svábhegyre, hogy a margarinosnak villája legyen. Még sincs! És sehol sincs! Sem a Hűvösvölgyben, sem a Zugligetben, sem a Rózsadombon, sem az öreg Gellért lankás oldalán. Sehol nincs eladó villa a szegény szerencsétlen, szánalomraéltó börzezsídók oda vannak. Még csak a kurzust sem szidják ezért, mert ma már minden villa zsídokézből van. Sőt többet mondunk, a Mária-Remetei hegy helyi és városi utmenti villáira is rávetették már magukat.

D. E. M.